

20. november 2025

---

## **Od ideologickej komunistickej totality k totalite energetickej**

alebo ako chce vláda legalizáciou nedovoleného podnikania konsolidovať verejné financie

### **Štát opäť siaha na domácnosti, samosprávy a podnikateľov: zo samovýrobcov energie robí „podnikateľov v energetike“**

Najnovšie vyjadrenia a návrhy ministerstiev súčasnej vlády a ÚRSO signalizujú pokus o bezprecedentné rozšírenie povinností platieb na domácnosti, samosprávy a podnikateľov, ktorí si vyrábajú elektrinu pre vlastnú spotrebu.

Vzniká obraz **energetickej totality**, v ktorej štát označuje každého vlastníka fotovoltiky za „podnikateľa“ – aj napriek tomu, že **zákony Slovenskej republiky jednoznačne hovoria opak**.

ÚRSO sabotuje fotovoltiku! Pod vedením Jozefa Holjenčíka úrad robí všetko pre to, aby obyčajní ľudia nemohli lacno vyrábať vlastnú elektrinu. Od 1. 1. 2026 navrhuje o 33% zvýšenie ceny elektriny pre domácnosti a zraniteľných odberateľov – a pritom sťažuje inštaláciu solárnych panelov, ktoré by im účty znižovali. Namiesto podpory úspor a energetickej slobody ÚRSO vytvára prekážky a predražuje riešenia, ktoré si občania dokážu sami zabezpečiť. Výsledkom je drahšia elektrina a obmedzená sloboda vo vlastnej energetike.

Znepokojenie medzi prevádzkovateľmi fotovoltických zariadení (FVZ) vyvolal článok s názvom „*Štát prelomil mlčanie: Tieto domácnosti nebudú platiť sociálne odvody za fotovoltiku -Budeme za fotovoltiku platiť 131 eur mesačne?*“, uverejnený 18. 11. 2025 na portály Aktuality . [https://zive.aktuality.sk/clanok/rusy1Bh/budeme-za-fotovoltiku-platit-131-eur-mesacne-stat-vydal-stanovisko/#google\\_vignette](https://zive.aktuality.sk/clanok/rusy1Bh/budeme-za-fotovoltiku-platit-131-eur-mesacne-stat-vydal-stanovisko/#google_vignette)

Namiesto jasného odmietnutia zjavného legislatívneho nezmyslu sa však rozšírila vlna chaosu, špekulácií a rád, ako sa vyhnúť povinnostiam, ktoré vôbec nemajú oporu v zákone. To, čo malo byť okamžite označené za absurdný výklad práva, sa zmenilo na verejnú diskusiu, akoby išlo o reálnu možnosť zavedenia odvodov pre FVZ vyrábajúce energiu pre vlastnú spotrebu.

**Takýto návrh vyvoláva vážne pochybnosti o odbornej a funkčnej spôsobilosti jeho predkladateľov.** Ak predstavitelia verejnej moci navrhujú riešenia, ktoré sú v zjavnom rozpore so zákonom, základnou logikou energetickeho práva a elementárnou ochranou práv občanov, je legitímne žiadať, aby bola ich spôsobilosť na výkon funkcie nezávisle posúdená.

Rovnako je namieste, aby **Generálna prokuratúra SR preverila**, či postup a úvahy predkladateľov neprekračujú hranice ich zákonných kompetencií, a či svojim konaním nenapĺňajú znaky skutkovej podstaty trestného činu **zneužívania právomoci verejného činiteľa**, keďže návrh môže mať za následok neoprávnené zásahy do práv tisícov domácností, samospráv a podnikateľov.

---

## 1. Výroba elektriny pre vlastnú spotrebu NIE JE podnikaním

Toto nehovorí Asociácia, ale **platná legislatíva**:

### § 4 ods. 2 zákona č. 251/2012 Z. z. o energetike:

„Podnikaním v energetike nie je výroba elektriny výlučne pre vlastnú spotrebu.“

### Ministerstvo hospodárstva SR (oficiálne stanovisko, 2019):

„Prevádzka lokálneho zdroja nie je podnikaním v energetike.“  
(SAPI/Ministerstvo hospodárstva SR, 13.08.2019)

Teda:

**Domácnosť, samospráva, živnostníci a podnikatelia, ktorí vyrábajú elektrinu pre seba, nie sú energetickým podnikom, nepodnikajú v energetike, nepredávajú službu a neprevádzkujú živnosť zapísanú v obchodnom registri.**

---

## 2. Pokus o legalizáciu nedovoleného podnikania

Štát vynakladá enormné úsilie, aby z každého kto inštaloval fotovoltiku – bez ohľadu na to, či ide o prebytky v rámci virtuálnej batérie – vytvoril „podnikateľov“ a tým im uložil povinnosť, ktorá vyplýva len zo zákona pre živnostníkov, teda:

- **povinnosť registrovať sa**
- **platiť sociálne odvody 131 € mesačne**
- **viest' účtovníctvo a podávať daňové priznania**

Je to v **priamom rozpore** so Živnostenským zákonom (455/1991 Z. z.), ktorý hovorí jasne:

**Podnikanie = sústavná zárobková činnosť vykonávaná s cieľom zisku.**

Domácnosti, samosprávy, živnostníci a podnikatelia si **neinštalovali fotovoltiku za účelom zisku**, ale preto, aby si znížili náklady na bývanie.

Preto je absurdné, že vláda chce:

- **označiť a legalizovať činnosť, ktorá nie je podnikaním,**
- následne na ňu uvaliť odvody,
- a tým „konzervovať“ byrokráciu ako nový zdroj príjmov pre štátny rozpočet.

Ide o krok pripomínajúci **praktiky centrálne plánovaných režimov**, kde občan nesmel vyrábať ani pre seba bez toho, aby sa nestal „nepriateľom štátu“.

### 3. Rozpor s viacerými zákonmi súčasne

Tento návrh a výklad sú v priamom rozpore s nasledujúcimi zákonmi:

#### a) Zákon o energetike (251/2012 Z. z.)

- Výroba pre vlastnú spotrebu ≠ podnikanie.
- Malý zdroj do 10 kW ≠ podnikanie.
- Lokálny zdroj do 50 kW ≠ podnikanie.

#### b) Zákon o podpore OZE (309/2009 Z. z.)

- Podporuje samovýrobu energie.
- Nepredpokladá, že samovýroba bude predmetom podnikania.

#### c) Zákon o spotrebnej dani z elektriny (607/2009 Z. z.)

Zákon dodnes obsahuje nejasné a dlhodobo kritizované ustanovenie § 2 ods. 1, podľa ktorého je každá osoba vyrábajúca elektrinu pre vlastnú spotrebu formálne označená za *elektroenergetický podnik* pričom zákon uvádza, že domácnosť ako koncový odberateľ elektriny elektroenergetickým podnikom **nie je**. To je však v rozpore s realitou, keďže každé FVZ, ktoré vyrába elektrinu pre vlastnú spotrebu vrátane domácnosti už predkladatelia inkriminovaného návrhu za elektroenergetický podnik považujú.

Ide o absurdum bez obdobného príkladu v členských štátoch EÚ. Do 1. 1. 2025 platilo, že ak mal subjekt nainštalované čo i len jedno fotovoltické zariadenie s výkonom nad 10 kW, musel platiť spotrebnú daň namiesto dodávateľa **zo všetkých odberných miest**. Problémom pritom nebola samotná výška dane (1,32 €/MWh), ale to, že povinnosť platiť ju vznikala aj z dodanej elektriny a z každého odberného miesta – čo predstavovalo enormnú administratívnu a finančnú záťaž najmä pre samosprávy s desiatkami až stovkami odberných miest.

Asociácia na podporu OZE (APOZE), ktorá je na pre svoje kritické postoje v nemilosti a nemá žiadnu podporu na rozdiel od napríklad Energieportálu Radovana Potočára, ako jediná od roku 2022 konzistentne žiadala túto legislatívnu anomáliu odstrániť. Predchádzajúce vlády (Heger, Ódor) problém ignorovali a až na základe poslaneckého návrhu Ľubomíra Vážneho (Smer-SD) boli od 1. 1. 2025 prevádzkovatelia fotovoltických zdrojov do 50 kW oslobodení od:

- platenia spotrebnej dane,
- povinnosti registrácie na colnom úrade,
- nezmyselnej byrokratickej záťaže.

Toto je žiaľ doposiaľ **jediné opatrenie**, ktoré možno označiť za skutočnú podporu OZE zo strany štátu.

Zo znenia zákona pritom logicky vyplýva, že prevádzkovatelia zdrojov do 50 kW **neplatia spotrebnú daň**, a preto **nemôžu byť povinní** platiť ani sociálne odvody. Návrh APOZE, aby prevádzkovateľ lokálneho zdroja podľa § 4b zákona č. 309/2009 Z. z. nebol považovaný za elektroenergetický podnik, však nebol akceptovaný. Práve to umožňuje dnešný arbitrárny výklad zákona a snahu označiť za „podnikateľov“ každého, kto si nainštaloval fotovoltiku.

#### **d) Zákon č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov**

Spoločenstvá vlastníkov bytov (SVB) tvoria špecifickú skupinu, ktorá **nemôže podnikáť**, pretože ide o právnické osoby, **ktoré nie sú založené na podnikaní**. Ich primárnym cieľom je správa domu a poskytovanie služieb súvisiacich s vlastníctvom bytov, nie dosahovanie zisku.

Napriek tomu sa v praxi opakovane stretávame s absurdnými postupmi zo strany distribučných spoločností. Typickým príkladom je SVB, ktoré si inštalovalo fotovoltický zdroj (FVZ) na ohrev teplej vody ako doplnok k tepelnému čerpadlu. Distribučná spoločnosť trvala na uzatvorení zmluvy s argumentom, že **výroba elektriny je podnikaním v energetike podľa § 4 zákona o energetike** – a teda SVB by mala vykazovať právnu subjektivitu podnikateľa, čo je jasný nesúlad so zákonom.

Až po oznámení, že bude podaný podnet Generálnej prokuratúry pre podozrenie z trestného činu **neodvoleného podnikania**, DS zmluvu zrušila a uzatvorila novú, v ktorej už výroba elektriny **nebola považovaná za podnikanie v energetike**.

Tento prípad jasne ukazuje, že **neskutočne byrokratické a nezmyselné výklady zákonov zo strany distribučných spoločností** môžu ohrozovať SVB a ich vlastníkov, nútia ich do zbytočného právneho sporu a odhaľujú systémovú nesúladnosť medzi energetickým a vlastníckym právom.

#### **e) Programové vyhlásenie vlády SR**

Deklaruje podporu obnoviteľných zdrojov. Tento krok je presným opakom.

#### **f) Politika EÚ – Zelená dohoda**

EÚ odporúča členským štátom podporovať OZE a minimalizovať byrokráciu, nie ju násobiť.

## **4. Štátna schizofrénia:**

Kto je podnikateľ a kto nie?

Finančná správa v stanovisku portálu Aktuality (18.11.2025) uvádza:

- Domácnosti využívajúce **virtuálnu batériu nebudú platiť sociálne odvody**.
- Len subjekty s povolením od ÚRSO sú podnikateľmi.
- Domácnosti bez povolenia podnikateľmi **nie sú**.

Teda samotný štát potvrdzuje:

**Domácnosť posielajúca prebytok energie cez virtuálnu batériu nie je podnikateľom.**

Napriek tomu vláda a ministerstvá uvažujú o uložení povinných odvodov a administratívnych úkonov aj na tých, ktorí podľa zákona ani podľa štátu podnikateľmi **nie sú**.

## 5. Kde je skutočný problém ?

Štát svojou politikou dlhodobo podporoval **obrovské zárobky tzv. solárnych barónov** – vyvolených spriaznených s politikmi, ktorí profitovali z fotovoltických plantáží na úrodnej poľnohospodárskej pôde, napríklad **FVE Humenné 1 a 2** spojené s bývalým prešovským županom Chudíkom. Náklady na tieto projekty sa následne premietali do **distribučných poplatkov, ktoré platili všetci občania**.

S nástupom energetickej krízy sa nárast fotovoltických zariadení (FVZ) inštalovaných verejnosťou a malými podnikateľmi stal **prekážkou pre tradičnú energetickú lobby**, ktorá prišla o časť ziskov z predaja elektriny. Boom fotovoltiky nevyvolal Green Deal ani snaha EÚ znížiť uhlíkovú stopu – motiváciou bola jednoducho úspora nákladov. Zámienkou na obmedzovanie a spomaľovanie inštalácií sa následne stali tzv. prebytky energie dodávané do siete. Paradoxne, keď išlo o prebytky „solárnych barónov“, problém sa nikdy neriešil.

Namiesto technických riešení – ako je využitie prebytkov na ohrev teplej vody, kúrenie, batérie alebo zdieľanie – nastupujú **byrokratické a direktívne zásahy** s cieľom obmedziť malých výrobcov.

Minister Taraba a staronový šéf ÚRSO Holjenčík, úzko prepojený s energetickou lobby, sa otvorene vyjadrujú, že chcú **zlikvidovať fotovoltiku ako obnoviteľný zdroj energie**, ktorý označujú za „cestu do pekla“. Slovensko pritom má **najprísnejší limit pre malý zdroj v EÚ – 10 kW**.

Pre porovnanie, **Česká republika prijala LEX OZE I**, ktorý:

- zvyšuje limit malých zdrojov na 50 kW (od 1. 8. 2025 na 100 kW),
- ruší povinnosť stavebného povolenia,
- považuje malý zdroj za bežnú súčasť stavby,
- minimalizuje byrokráciu,
- podporuje energetickú nezávislosť domácností.

Slovensko v tejto oblasti **zaostáva o 15 rokov**.

## Návrhy APOZE, ktoré ministerstvo hospodárstva, ministerstvo financií a ÚRSO odmietli:

1. Zvýšiť limit malých zdrojov z 10 kW na 50 kW,
2. Zrušiť zbytočné administratívne povinnosti,
3. Zjednotiť a opraviť zákon o spotrebnej dani,
4. Jasne vylúčiť prevádzkovateľov lokálnych zdrojov z kategórie energetických podnikov,
5. Implementovať český model LEX OZE I.

Po nástupe Jozefa Holjenčíka sa ÚRSO správa ako „štát v štáte“. Dokonca si prisvojilo kompetencie riešiť sťažnosti podané Štátnej obchodnej inšpekcii (ŠOI) v oblasti energetiky, čo predstavuje konflikt záujmov. ÚRSO totiž rozhoduje o sťažnostiach spotrebiteľov voči dodávateľom, ktorým samo vydáva licencie na podnikanie, čím je ohrozená nezávislosť rozhodovania. Je preto nevyhnutné, aby vyšetrovanie týchto sťažností zabezpečovala nezávislá inštitúcia.

Pripomeňme, že v roku 2017 odstúpil šéf ÚRSO po kauze viacnásobného zvýšenia distribučných poplatkov (tzv. ističová kauza), ktorú [predseda NR SR Andrej Danko označil za cynizmus a bezcharakternosť](#).

## Súhrn krokov prijatých po nástupe Jozefa Holjenčíka:

- Navrhol zvýšenie poplatku za pripojenie FVZ do siete (tzv. G-komponent) o 333 %; po kritike MH SR bol znížený na 30 %.
- Vyhláškou č. 154/2024 zvýšil možnosť zmeny dohodnutej rezervovanej kapacity z 20 % na 50 %, čím núti odberateľov k výmenám ističov a plátbám tzv. „výpalníckeho“ poplatku až do 42 € (VSD) za plombu na rozvádzači – čo nie je vo vlastníctve distribučnej spoločnosti. Tento krok prináša miliónové zisky energetickým firmám a zároveň porušuje zákon o ochrane spotrebiteľa.
- Navýšil distribučné poplatky a zmenil tarify od 1. 7. 2025 **v neprospech prevádzkovateľov malých FVZ na rodinných domoch**, čím sa prevádzka FV stáva drahšou.
- Navrhol zmenu systému zúčtovania odchýlok od 1. 8. 2025 **v neprospech priemyselných podnikov**. Klub 500 označil tento krok za „kolektívny trest“, ktorý ohrozuje existenciu podnikov, pracovné miesta a konkurencieschopnosť Slovenska, pričom zisky energomonopolov rastú na úkor podnikateľov.
- Od 1. 1. 2026 zaviedol **zmluvné pokuty za prekročenie maximálnej rezervovanej kapacity aj pre FVZ**.
- Úrad pre reguláciu sieťových odvetví (ÚRSO) pripravil novelu vyhlášky o cenovej regulácii v elektroenergetike, ktorou zvyšuje cenu silovej elektriny pre zraniteľných odberateľov, teda aj domácnosti. Tá by mala vzrásť zo súčasných 61 eur za megawatthodinu (MWh) na 72,7 eura/MWh. Zároveň zvýšil aj koeficient zmeny ceny elektriny na rok 2026, ktorý vstupuje do výpočtu ceny, na 1,429719. [Novelu vyhlášky predložil ÚRSO na rokovanie tripartity 25. 11. 2025.](#)

Tieto kroky ÚRSO jednoznačne **favorizujú energetické monopoly**, zvyšujú byrokráciu a finančné zaťaženie pre domácnosti a malé podniky.

Šéf ÚRSO týmto postupom poškodzuje koaličnú stranu Hlas – SD, v ktorej gescii je ministerstvo hospodárstva, a prispieva k trvalému znižovaniu jej volebných preferencií.

---

## 6. Návrh na legislatívnu opravu zákona o spotrebnej dani

APOZE odporúča vypustiť z textu zákona č. 609/2007 Z. z. vetu:

„... elektroenergetickým podnikom sa rozumie aj podnikateľ, ktorý nemá povolenie podnikat' v energetike a ktorý vyrába elektrinu alebo distribuuje elektrinu na vlastnú spotrebu ...“

A doplniť jasnú definíciu:

„Elektroenergetickým podnikom nie je prevádzkovateľ lokálneho zdroja podľa § 4b zákona č. 309/2009 Z. z., ktorý vyrába elektrinu pre vlastnú spotrebu

---

## 7. Apel na vládu, parlament a verejnosť

Slovensko stojí pred zásadným rozhodnutím:

- Budeme krajinou, ktorá **trestá domácnosti, samosprávy a podnikateľov za energetickú zodpovednosť?**
- Alebo sa pridáme k moderným štátom EÚ, ktoré podporujú samovýrobu energie ako cestu k znižovaniu záťaže pre sieť aj rozpočet?

Energetická nezávislosť občanov nie je hrozbou pre štát.  
Je to **základ modernej a slobodnej spoločnosti.**

## Záver

Návrhy vlády vytvárajú precedens, ktorý môže zvrátiť roky budovania obnoviteľných zdrojov na Slovensku. Asociácia odmieta pokus o zakrývanie deficitu verejných financií tým, že sa z tisícov prevádzkovateľov FVZ urobia „nedobrovoľní podnikatelia“.

**APOZE bude konať:**

- pripraví legislatívne pripomienky,
- osloví poslancov NR SR,
- zverejní analýzu pre médiá,
- a ak bude potrebné, využije aj právne kroky na ochranu občanov.

**Musíme zastaviť energetickú totalitu skôr, ako sa stane realitou.**

František Bednár

predseda APOZE